MAATALOUS

Järjestelmä voidaan panna vaikka lähettämään hälytys käyttäjän kännykkään silloin, kun jonkin tuhoojan riski lohkolla kasvaa niin, että torjunta on ajankohtaista. **TOIMINNANJOHTAJA PERTTI RAJALA, KASVINSUOJELUSEURA**

Teuraskaritsoista tulossa yli 40 euroa laatupalkkiota

Teuraskaritsoista maksettava laatupalkkio näyttää jälleen nousevan ennakoitua suuremmaksi.

Palkkiokelpoisia karitsoja teurastettiin viime vuonna noin 20 520, joten tukitason arvioidaan olevan 43,50 euroa ehdot täyttävää karitsaa kohden.

Lopullinen tukitaso vahvistettaneen valtioneuvostossa ensi viikolla samaan aikaan tärkkelysperuna-, nauta- ja lypsylehmäpalkkion kanssa.

18 kilon ruhopaino vaikein vaatimus

Vuonna 2 011 käyttöön otetun tukimuodon kokonaispotti Suomessa on 900 000 euroa. Se jaetaan tukiehdot täyttävien karitsojen kesken.

Alkuperäinen odotus oli, että palkkiota maksettaisiin 39 000 karitsalle vuodessa, jolloin määrä olisi ollut noin 23 euroa per teuraskaritsa.

Karitsoja syntyi Tiken lihantuotantotilaston mukaan viime vuonna kaikkiaan noin 36 800. Näistä hieman yli puolet täytti laatupalkkion vaatimukset.

Suurin syy ruhojen hylkäämisiin on ruhopainojen jääminen alle 18 kilon painoisiksi sekä alle yhden vuoden ikävaatimuksen täyttymättömyys.

Lisäksi noin 220 tilaa ei ole ilmoittautunut tukijärjestelmään ja noin 1 500 teuraskaritsalta puuttuu poistoilmoitus.

”Työtä riittää vielä”

Laatupalkkioon yltävien teuraskaritsojen määrä kasvoi kuitenkin hieman edellisvuotisesta, jolloin palkkiota maksettiin noin 20 300 karitsalle.

”Suunta on oikea, mutta alalla riittää vielä parannettavaa. Tavoitteeseen ei ole päästy, mutta ei parissa vuodessa voi kovin suuria muutoksia odottaakaan”, maatalousylitarkastaja **Auli Nurmi** maa- ja metsätalousministeriöstä sanoo.

Teuraskaritsan laatupalkkiota hakeneiden tilojen määrä nousi viime vuonna hieman. Tiloja oli mukana 746, kun niitä edellisvuonna oli 728.

Tällä tietoa teuraskaritsan laatupalkkiota maksetaan vuosina 2011–2013.

Uuhipalkkiota on tänä vuonna hakenut 788 tilaa.

TERHI TORIKKA

Luonnonlaidunlihalle laaditaan kriteereitä

Viime syksynä perustettu työryhmä on saanut valmiiksi ehdotuksen kriteereistä, joiden mukaan luonnonlaidunlihaa tuotettaisiin Suomessa. Nyt ehdotukseen pyydetään kommentteja laajalta joukolta toimijoita.

Kriteeristö pyritään saamaan valmiiksi tulevana kesänä.

Luonnonlaidunlihalla tarkoitetaan lihaa, joka saadaan vapaana luonnonlaitumilla laiduntavista eläimistä. Kriteerejä on valmistellut kahdeksanhenkinen työryhmä, jossa on edustajia WWF Suomesta, Suomen Lammasyhdistyksestä ja Pihvikarjaliitosta.

Luonnonlaidunlihan tuotanto lisää luonnon monimuotoisuutta ja säilyttää arvokkaita perinneympäristöjä.

Kriteerien kehittämisen mallina on Ruotsin vastaava järjestelmä. Ruotsin markkinoilla sertifioitua luonnonlaidunlihaa (naturbeteskött) on ollut tarjolla jo kymmenen vuoden ajan.

Kriteeristön ytimenä on se, millaiset alueet luetaan luonnonlaitumiksi ja kuinka suuren osan laidunkaudesta eläimet näillä alueilla laiduntavat. Lisäksi kriteereinä ovat muun muassa eläinten laidunkauden ulkopuolella saama rehu, kasvinsuojeluaineiden käyttö, eläinten hyvinvointi sekä tuotteen jäljitettävyys ja erotettavuus.

”Esitämme, että yli puolet laitumista tulee olla luonnonlaitumia ja että eläinten tulee laiduntaa luonnonlaitumilla vähintään puolet laidunkauden pituudesta”, työryhmän sihteerinä toimiva suojeluasiantuntija **Elina Erkkilä** WWF Suomesta kertoo.

Luonnonlaitumilla tarkoitetaan muun muassa ketoja, niittyjä, hakamaita ja metsälaitumia, joita ei lannoiteta.

Työryhmä on lähettänyt esityksensä kommentoivaksi noin sadalle taholle, muun muassa ministeriöille, viranomaisille, järjestöille ja eläintuottajille. Vastauksia toivotaan 22. huhtikuuta mennessä.

SATU LEHTONEN

Maidon hinta hipoo huippua

Maidon hinta maailman markkinoilla on Global Dairy Trade:n seurannan mukaan juuri noussut korkeimmalle 14 vuoteen.

Vuoden 2 007 hintahuippu on jo ohitettu ja viime vuoden toukokuuhun verrattuna esimerkiksi maitojauheen hinta on tuplaantunut.

Hinnan nousun taustalla on Australian ja Uuden-Seelannin laidunoloja heikentänyt kova kuivuus sekä Kiinan kasvava kysyntä.

Kuivuus on osassa Uutta-Seelantia pahin 40 vuoteen. Vaikeat sääolot ovat lisänneet teurastuksia ja pidentäneet lehmien umpikautta.

TERHI TORIKKA

VM 300SK AITOSUORAKYLVÖKONE HUIPPUVARUSTEIN JÄRJETTÖMÄN EDULLISESTI!

VM 300 SK esittelykoneet upealla varustepaketilla nyt vain 39 900€ (alv 0%)

Varustepakettiin sisältyy:
- Piensiemen/starttilantasäiliö
- Pyöränvälijyrä
- Pintavahdit (varustepaketin arvo 5280 €)

Ole nopea, koneita on rajoitettu erä!

Katso lähin myymäläsi www.yrma.net/yhteystiedot ja kysy myyjiltämme lisää!

Yrittäjien Maatalous
puh. 09-276 4550
info@yrma.net • www.yrma.net

YRMA

Kasvinsuojelu saa pian uutta virtaa nettisovelluksesta

Kasvitaudeista ja -tuholaisista voi jo lähivuosina saada yhtä helposti tietoa kuin naapurin isännän Facebook-päivityksistä. Kasvinsuojeluseura kehittää yhteistyössä MTT:n kanssa täysin uudenlaista kasvinsuojelun nettityökalua.

Mahdollisesti jo parin kolmen vuoden päästä viljelijät pääsevät todenteolla käyttämään hyväkseen aivan uudenlaisia internetin tuomia mahdollisuuksia kasvintuhoojien ennaltaehkäisyyn ja torjuntaan.

”Tavoitteena on, että viljelijällä on käytössään nettipohjainen työkalu, jonka avulla hän voi pellon reunalla, samalla kun tekee havaintoja kasvustostaan, syöttää tietoja suoraan lohkotietojärjestelmään, etsiä tietoja tai kysyä neuvoa asiantuntijalta”, kertoo Kasvinsuojeluseuran toiminnanjohtaja **Pertti Rajala**.

Yhä useammalla tuottajalla on käytössään vähintään nettiselailuun soveltuva puhelin, monella myös tablettitietokone tai muu mobiililaite, joka on helppo ottaa mukaan pellolle.

Kasvinsuojeluseura ja MTT kehittävät paraikaa mobiililaitteisiin soveltuvaa nettisovellusta, jonka avulla viljelijä voi saada kasvinsuojeluun lisää tehoa ja täsmällisyyttä.

”Viljelijä voi esimerkiksi verrata omia havaintojaan palvelussa oleviin kasvintuhoojien esittelykuviin, seurata palvelusta ajantasaista tietoa kasvintuhoojien leviämisestä tai lähettää kuvan itselleen oudosta löydöksestä MTT:n asiantuntijalle”, Rajala visioi.

IPM vaatii viljelijältä harkittuja toimia

Uudet menetelmät ovat sikäkin tarpeen, että vuosi sitten voimaan tullut kasvinsuojelulain muutos edellyttää suomalaistiloilta sitoutumista integroidun kasvinsuojelun (IPM) periaatteisiin.

Käytännössä se tarkoittaa sitä, että meneillään olevan siirtymäajan jälkeen ensi vuonna kaikkien kasvinsuojelutoimenpiteiden pitää perustua todelliseen tarpeeseen, ei vain kalenteriin tai tottumukseen.

Sinällään kyseessä ei ole suuri mullistus.

Monet IPM:n periaatteista istutettiin suomalaiseen maatalouteen jo 1990-luvun lopussa ja 2000-luvun alussa. Tuolloin Kasvinsuojeluseura oli kehittämässä tuolloisen puheenjohtajansa **Hannu Seppäsen** ja sittemmin puheenjohtajaksi valitun **Sari Peltosen** johdolla tasapainoisen kasvinsuojelun periaatteita.

Silloinen maa- ja metsätalousministeri **Kalevi Hemilä** innostui tasapainoisesta kasvinsuojelusta niin, että halusi sen osaksi ympäristötukea.

”Kasvinsuojeluseura sai 100 000 markan rahoituksen, jolla tuotettiin kasvilajikohtaisia kasvinsuojeluoppaita. Tarkoituksena oli, että ne jaetaan viljelijöille koulutuksissa oppimateriaalina”, Rajala kertoo.

IPM:n periaatteet jo tulleet monille tutuiksi

Aivan viime metreillä tapahtui kuitenkin ikävä käänne. Juuri ennen vuodenvaihdetta ministeriön lakimies tuli oivaltaneeksi, että lain mukaan oppaita ei saa jakaa viljelijöille ilmaiseksi.

Tieto tukiehtojen mukaan pakollisista oppaista ja valvonnoissa tarkastettavasta maksukuitista levisi nopeasti viljelijöille, minkä seurauksena Rajala vietti uuden vuosituhannen aaton ja puoli vuotta sen jälkeen tiiviisti seuran toimistossa vastaamassa loputtomaan puhelu- ja faksivyöryyn.

Viljelijät ajattelivat, että kyseessä on seuran keksimä rahastuskeino.

Tuo aika oli Rajalan mukaan melkoinen koettelemus, mutta hän sanoo samalla ymmärtävänsä tilanteesta tuohtuneita viljelijöitä. Siinä purkautui monen äärimmäinen turhautuminen EU:hun, sen byrokratiaan ja valvontoihin.

Vähitellen tilanne normalisoitui, ja vuosien varrella monesta ennakoivaan kasvinsuojeluun kuuluvasta asiasta on tullut yhä luontevampi osa suomalaista maataloustuotantoa.

Nyt kun IPM:stä on tulossa pakollista kaikkialla EU:ssa, suomalaiset viljelijät ovatkin sen ansiosta saaneet etumatkaa moniin muihin EU-maiden viljelijöihin nähden.

”Monessa maassa integroitu kasvinsuojelu on kuulunut keskusliikkeiden vaatimuksiin. Niiden sopimustuottajat ovat niitä noudattaneet, mutta muille se saattaa olla täysin vieras asia. Siksi monet EU-viljelijät ovat aivan ihmeissään.”

JUHANI REKU

Käytännönläheinen tieteellinen seura

Kasvinsuojeluseura on tieteellinen seura, jolla on sama toiminta-ajatus kuin muillakin tieteellisillä seuroilla: sen tavoitteena on ajaa edustamansa tieteenalan etuja. Tämä on myös kriteeri, jolla seuroja hyväksytään Tieteellisten seurain valtuuskunnan jäseniksi.

Toisin kuin ylivoimainen valtaosa tieteellisistä seuroista, Kasvinsuojeluseura ei ole kehittynyt tieteentekijöiden, tutkijoiden ja professorien, keskinäiseksi keskustelufoorumiksi. Sillä on ollut alusta asti myös erittäin vahva kytkös käytäntöön.

Heti toisena toimintavuonnaan, 1932, se julkaisi ensimmäisen 20-sivuisen painoksen Ajankohtaisia kasvinsuojeluohjeita -oppaasta.

Viime vuonna oppaasta julkaistiin 15. painos, jonka sivumäärä oli kasvanut jo 400:aan. Siihen on kerättynä tiedot peltokasvien, avomaa- ja kasvihuonevihannesten, hedelmä- ja marjakasvien sekä avomaan koristekasvien ja puiden tärkeimmistä kasvintuhoojista ja niiden torjunnasta.

Muutenkin seuran toiminta on ollut varsin neuvonnallista.

Seuran nykyinen toiminnanjohtaja **Pertti Rajala** arvioi, että seuran noin 1 500 jäsenestä jopa noin tuhat on viljelijöitä.

”Viljelijöiden suurella osuudella selittyy varmaan ainakin osittain se, että Kasvinsuojeluseuralla on noin kolme kertaa enemmän jäseniä kuin Maataloustieteen seuralla.”

JUHANI REKU

Painetut oppaat korvautuvat sähköisellä työkalulla

Kasvinsuojeluseuran ja MTT:n IPM-Apu-projektin osana tuotettava nettisovellus oli viime kesänä jo testikäytössä neljällä mansikkatilalla.

Lähiaikoina aletaan rakentaa ohraa ja sen kasvinsuojelua koskevaa palvelua. Se on osa Pesticide Life -hanketta.

”Tavoitteena on, että jo parin vuoden päästä se on mahdollisimman monen viljelijän käytössä oleva työkalu, joka on viljelijän käytössä ennen muuta pellolla, sillä hetkellä kun havaintoja tehdään”, Kasvinsuojeluseuran toiminnanjohtaja **Pertti Rajala** toteaa.

Sitä ennen siihen pitää kuitenkin syöttää tiedot myös muiden kasvilajien kuin mansikan ja ohran kasvinsuojelusta.

Painettu opas alkaa olla vanhanaikainen

Kasvinsuojeluseura on koko toimintansa ajan tuottanut kasvintuotannon avuksi painettuja oppaita. Mitä pidemmälle tekniikka kehittyy, sitä vanhanaikaisemmaksi painetut materiaalit kuitenkin käyvät.

Vaikka seuran julkaisemassa Ajankohtaisia kasvinsuojeluohjeita -kirjassa on laadukkaat värikuvat, nykyihminen ei välttämättä halua enää selailla kirjaa pellonreunalla.

”Ihmiset haluavat, että tarpeelliset tiedot ovat nopeasti, mieluiten nappia painamalla, heti käsillä. Maa- ja puutarhatiloilla tämä korostuu kasvukauden aikana. Ei kaiken kiireen keskellä ole aikaa ruveta tietoja haeskelemaan ja miettimään, mistä taudista tai tuholaisesta mahtaa olla kyse tai mikä torjuntatoimenpide nyt olisi ajankohtainen.”

Siksi kasvinsuojelutiedonkin on aika siirtyä verkkoon, mobiililaitteilla käytettäväksi.

Rakenteilla oleva nettipalvelu mukautuu jokaisen käyttäjän omiin tarpeisiin, Rajala kertoo. Käyttäjä räätälöi palvelun aloitussivusta oman tilansa ja omien viljelykasviensa tarpeita vastaavan.

Käyttäjän ulottuvilla ovat heti kaikki tämän kaipaamat tiedot, lohkokohtaisesti tai kasvilajikohtaisesti.

Myös tietojen syöttäminen järjestelmään hoituu näppärästi, vaikka kesken ruiskutuksen.

”Lisäksi tavoitteena on, että järjestelmä pystyy käymään vuoropuhelua viljelijän käyttämien viljelyohjelmistojen kanssa. Tällöin viljelijä säästyy tarpeettomalta päällekkäistyöltä, esimerkiksi samojen tietojen syöttämiseltä moneen otteeseen, eri ohjelmiin.”

Sähköinen palvelu mukautuu eri tilanteisiin

Toisin kuin painetut oppaat, tietokoneisiin kehitetyt ohjelmistot pystyvät myös päivittämään tietojaan muiden järjestelmien tuottaman tiedon mukaan.

Esimerkiksi Ilmatieteen laitos tuottaa hyvinkin tarkkaa tietoa lämpösumman kertymästä. Mobiililaitteet puolestaan pystyvät paikantamaan varsin tarkasti sijaintinsa. Kun nämä kaksi asia yhdistetään, tuloksena on tieto kunkin kasvulohkon senhetkisestä lämpösummakertymästä.

Lämpösumman perusteella puolestaan pystytään ennustamaan varsin hyvin monien kasvintuhoojien riskiä.

”Järjestelmä voidaan panna vaikka lähettämään hälytys käyttäjän kännykkään silloin, kun jonkin tuhoojan riski lohkolla kasvaa niin, että torjunta on ajankohtaista.”

Vertaisneuvontaa suomalaiseen tapaan

Rajala näkee nettisovelluksen myös muuna kuin pelkkänä tiedon varastona. Palvelusta voi kehittää myös vuorovaikutuksen välineen niin viljelijöiden ja asiantuntijoiden välille kuin viljelijöiden keskinäiseenkin vuorovaikutukseen.

Viljelijät voisivat saada itselleen tärkeää tietoa paitsi neuvojilta myös toisiltaan.

”Kun viljelijät syöttävät sinne tietoja omista kasvintuhoojahavainnoistaan, vaikkapa jonkin tuholaisen esiintymisestä, ne voisivat olla muiden palvelua käyttävien viljelijöiden saatavissa esimerkiksi postinumeroalueen tarkkuudella. Sen mukaan voidaan tehdä esimerkiksi karttoja siitä, miten tuholaiset leviävät.”

Tämä on merkittävä ero muihin Euroopan maihin verrattuna. Muualla neuvonta toimii käytännössä kokonaan ylhäältä alaspäin, neuvojalta viljelijälle.

Rajala näkee Suomessa olevan erinomaiset mahdollisuudet kehittää yhä laajempaa vertaisneuvontaa, jossa viljelijät vaihtavat tietoja keskenään.

Ehkäpä uudesta kasvinsuojelusovelluksesta onkin jo lähitulevaisuudessa muodostumassa Facebookin kaltainen viljelijöiden ammatillinen sosiaalinen media, jota ilman työtä ei enää haluta tehdä.

JUHANI REKU

MARITA WAENERBERG

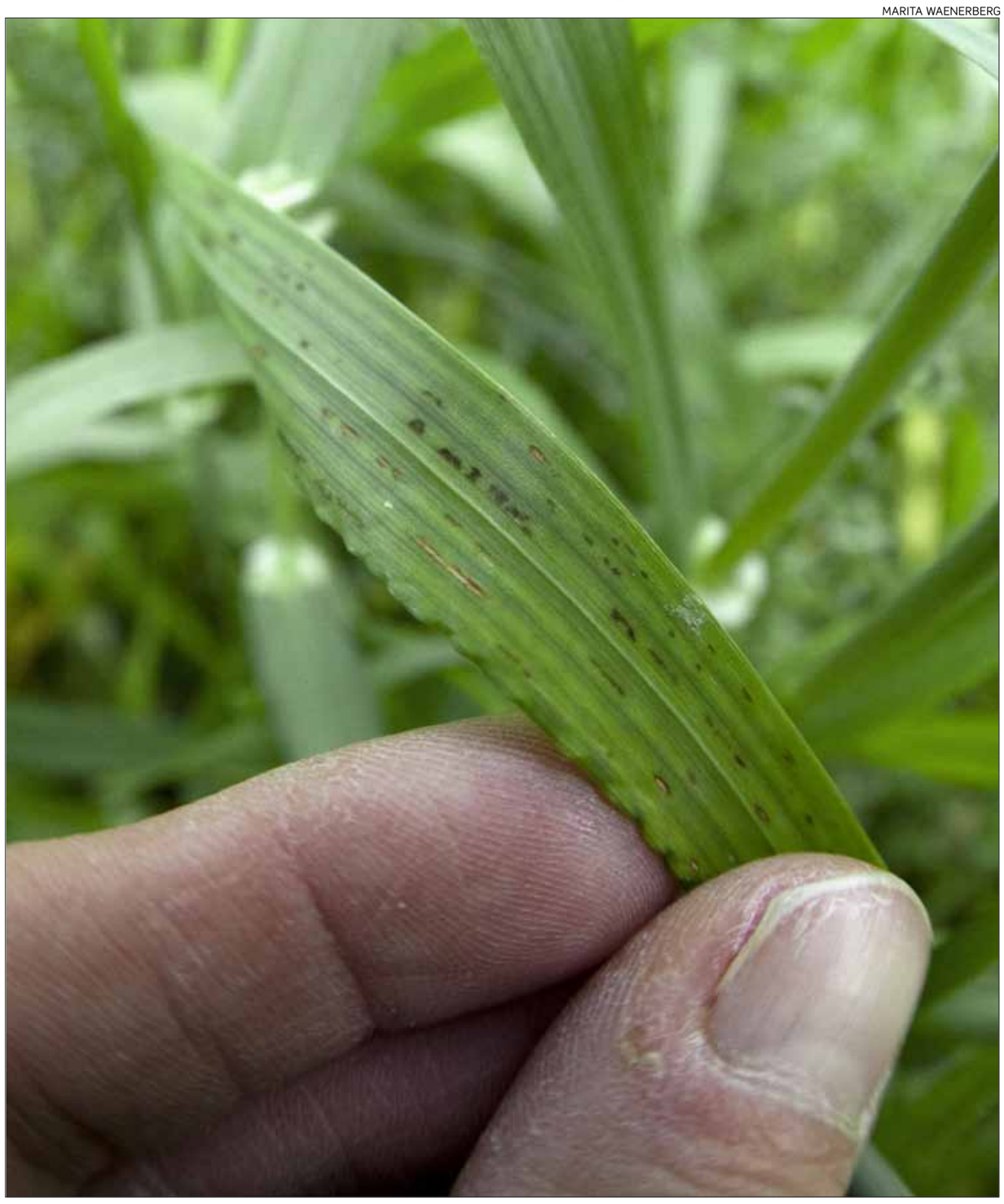

Mikä tauti? Pian voit katsoa kännykästä.

Nälkä uhkaa mehiläisiä

Mehiläiset ovat jo monin paikoin kuluttaneet talviruokavaransa pesistään, kertoo Suomen mehiläishoitajain liitto tiedotteessaan.

Pesät saattavat kuolla nälkään ilman lisäruokintaa.

Havaintoja ruuan loppumisesta ja nälkään kuolleista pesistä on ollut poikkeuksellisen paljon.

Syyksi ruuan loppumiseen epäillään kesän huonoa säätä.

Monina vuosina mehiläiset saavat mettä vielä elokuussa, mutta viime syksynä pesät olivat täysin ruokinnan varassa. Ruokaa jäi siksi tavallista vähemmän talveksi.

”Tarhaajien tulisi tarkistaa pesien ruokatilanne heti puhdistuslennon jälkeen ja antaa tarvittaessa ylimääräistä ruokintasokeria, jotta mehiläiset selviävät kevään kukinta-ajan alkuun”, Liitto muistuttaa.

Mehiläisten alkukevään tärkein meden ja siitepölyn lähde on paju.

Mehiläisten talvisokeri annetaan loppukesällä sadonkorjuun jälkeen. Yksi pesä syö talven aikana noin 25 kg sokeria. Mehiläisyhteiskunta viettää talven pesälaatikossaan tiiviissä pallomuodostelmassa. **MT**

Yara ja Fazer suojelevat Itämerta

Yara ja Fazer tiedottivat eilen Baltic Sea Action Groupin kanssa tehdyistä sitoumuksista Itämeren hyväksi.

Yara tähtää kahden vuoden sitoumuksellaan typpipäästöjen pienentämiseen ja maatalouden ravinnetehokkuuden parantamiseen. Lisäksi yhtiö sitoutuu jakamaan tietoa parhaista maatalouskäytännöistä EU:n Baltic Deal -maatilaverkoston kautta. Verkostoon kuuluu 118 tilaa ympäri Itämerta.

Fazer sitoutuu kehittämään tuotantoa, toimintatapoja ja valikoimaa siten, että ne edistävät Itämeren ekologista tasapainoa.

Sitoumukset esitellään Pietarin Itämeri-huippukokouksessa, joka alkaa tänään.

”Maatalouden ravinnetehokkuutta voidaan parantaa parhaiden maatalouskäytäntöjen avulla ja hyödyntämällä uutta teknologiaa”, Yaran pääjohtaja **Jørgen Ole Haslestad** toteaa tiedotteessa.

”Näemme, että meillä mahdollisuus vaikuttaa Itämeren tilaan omalla toiminnallamme sekä yhdessä kumppaneidemme kanssa”, Fazer Brands –liiketoiminta-alueen toimitusjohtaja **Pekka Rantala** toteaa.

TERHI TORIKKA